

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **W. N.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu

w dniu 24 stycznia 2024 r.

bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 12 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 559/21,

co do zasady utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 22 czerwca 2021 r., sygn. akt V K 196/20,

na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k. oraz art. 627 k.p.k. w zw. z art. 639 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. wniosek oddalić;

2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania, obciążając wydatkami tego postępowania Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego na podstawie art. 542 § 1 k.p.k., 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k. oraz art. 547 § 3 k.p.k. wniósł o wznowienie postępowania karnego zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach, sygn. akt II AKa 559/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach, sygn. akt V K 196/20 i uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach, sygn. akt II AKa 559/21 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach, sygn. akt V K 196/20. We wniosku zawarty został także wniosek o przeprowadzenie czynności sprawdzających poprzez dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z akt postępowania przygotowawczego PR2 [...], akt postępowania przed Sądem Okręgowym w W., sygn. akt V K [...] oraz akt postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...], sygn. akt II AKa [...].

W uzasadnieniu wniosku obrońca wskazał, że skazany nie brał udziału w postępowaniu przed sądami obu instancji, nie miał wiedzy o skierowaniu przeciwko niemu aktu oskarżenia, nie był też skutecznie zawiadomiony o terminach rozpraw z uwagi na pozbawienie go wolności, a następnie kierowanie korespondencji pod adres, pod którym skazany nie przebywał. Z treści wniosku wynika także, że skazany zaprzecza, aby składał podpisy znajdujące się na potwierdzeniach odbioru z dnia 22 listopada 2021 r. i 28 lutego 2022 r. (k. 997 i 1022).

Ponadto obrońca zasugerował także istnienie przesłanek z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. zwracając uwagę na niedysponowanie przez skazanego stosownymi materiałami i zastrzegając możliwość uzupełnienia przez skazanego wniosku w tym zakresie.

W pisemnym stanowisku co do wniosku obrońcy, prokurator delegowany do Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie, wskazując, że wniosek ten nie zawiera merytorycznej argumentacji mającej świadczyć o zaistnieniu przesłanki *propter nova*. Jeżeli zaś chodzi o sugerowaną w treści uzasadnienia wniosku podstawę wznowienia wynikającą z art. 540 b § 1 k.p.k. to zdaniem autora odpowiedzi na wniosek, skazany uchybił wskazanemu w tym przepisie terminowi zawitemu -miesiąca od dnia, w którym oskarżony dowiedział się o zapadłym wobec niego orzeczeniu. Z akt sprawy wynikać ma (doręczenia k. 997 i 1022), że skazany o zapadłym wyroku uzyskał wiedzę nie później niż w listopadzie 2021 r. a zatem, blisko dwa lata przed skierowaniem wniosku o wznowienie postępowania.

Podnosząc te okoliczności prokurator wniósł o oddalenie wniosku obrońcy o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania podlegał oddaleniu, albowiem jest on zupełnie chybiony. Z akt sprawy wynika, że skazany został zawiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej, która odbyła się w dniu 12 maja 2022 r. Z informacji znajdującej się na karcie 1022 wynika bowiem, że w dniu 28 lutego 2022 r. zostało wydane skazanemu zawiadomienie o terminie rozprawy; zawiadomienie to wydano w placówce pocztowej w terminie drugiego awiza. Na karcie tej widnieje czytelnie wpisane imię i nazwisko – N. W., co zważywszy na osobę wydającą przesyłkę i miejsce jej wydania (urząd pocztowy), uzasadnia twierdzenie o odebraniu tej przysyłki przez skazanego osobiście, skoro wydał mu ją pracownik poczty obeznany z regułami wydawania korespondencji sądowej. Z kolei, z adnotacji widniejącej na karcie 1094 wynika, że skazany opuścił zakład karny w dniu 8 sierpnia 2021 r., wskazując adres na wolności ten sam, który widnieje na dowodzie doręczenia na k. 1022. Sąd odwoławczy rozpoznając sprawę w dniu 12 maja 2022 r. miał więc prawo do stwierdzenia, że skazany został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy (k. 1028). Podnoszona we wniosku o wznowienie okoliczność jakoby skazany nie odebrał tego zawiadomienia oraz że obecnie kwestionuje on podpis złożony na zawiadomieniu na k. 1022, nie może podważyć prawidłowości doręczenia tego zawiadomienia, zważywszy choćby na miejsce i sposób doręczenia. Przy braku jakichkolwiek dowodów na to, aby ktoś inny mógł odebrać zawiadomienie w urzędzie pocztowym posługując się danymi skazanego i składając za niego podpis, trzeba stwierdzić, że nie został spełniony warunek wskazany w art. 540b § 1 k.p.k., albowiem skazany został osobiście powiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej. Z tego powodu wskazana przez obrońcę podstawa do wznowienia postępowania nie zaistniała.

Nie zaistniała także druga z podstaw do wznowienia postępowania, tj. podstawa określana jako *propter nova*. Obrońca we wniosku nie przywołuje bowiem żadnych okoliczności w tym zakresie, a odwołanie się do możliwego złożenia takich dowodów przez skazanego w toku późniejszego postępowania nie może skutkować wznowieniem postępowania. Do wznowienia postępowania z tego powodu może dojść tylko wtedy, gdy strona takie dowody lub fakty przedstawi we wniosku o

wznowienie postępowania i wskazują one na błędność rozstrzygnięcia, a nie wtedy, gdy strona sygnalizuje we wniosku o wznowienie postępowania, że może zostaną one kiedyś złożone. Strona może w każdym czasie złożyć wniosek o wznowienie postępowania, a zatem, jeśli skazany będzie w dyspozycji nowych faktów lub dowodów w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., to może w każdym czasie złożyć taki wniosek o wznowienie postępowania.

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.

[PGW]

[ał]